

Le professionnel ne pourra plus facturer au consommateur des frais supérieurs aux coûts qu'il supporte pour l'utilisation d'un moyen de paiement donné. De même, en cas de contact téléphonique avec le professionnel dans le cadre du contrat conclu, ce dernier ne pourra pas utiliser de ligne téléphonique surtaxée.

Lorsqu'un consommateur passera une commande en ligne, le professionnel devra faire en sorte que le consommateur reconnaisse explicitement que la commande implique une obligation de payer. De manière générale, les obligations d'information relatives au coût total des produits ou services seront renforcées également. Les prix totaux, toutes taxes comprises, ainsi que les frais de livraison, devront être communiqués au consommateur.

Concernant les contrats de vente, le vendeur livrera les biens au plus tard 30 jours après la conclusion du contrat, à défaut de quoi le consommateur aura le droit de mettre fin au contrat, après avoir éventuellement, selon les circonstances, enjoint le vendeur d'effectuer la livraison dans un délai supplémentaire. Le risque de perte ou d'endommagement des biens est transféré au consommateur lorsque ce dernier ou un tiers qu'il a désigné prend physiquement possession de ces biens.

La directive contient enfin plusieurs dispositions relatives au sort à réserver aux produits numériques, notamment concernant l'information sur la compatibilité matérielle et logicielle, des fonctionnalités du contenu numérique et des mesures de protection techniques applicables.

6. INSOLVENTIE/INSOLVABILITÉ

Ilse Van de Mierop⁴ en Arie Van Hoe⁵

Wetgeving/Législation

Parlementaire vraag van de heer Karel Uyttersprot aan de minister van Middenstand, KMO's, Zelfstandigen en Landbouw over "de wet betreffende de continuïteit van de ondernemingen", (Hand. Kamer 2011-12, 18 januari 2012, nr. CRIV 53 COM 365, 22)

INSOLVENTIE – CONTINUÏTEIT VAN ONDERNEMINGEN
Algemeen
INSOLVABILITÉ – CONTINUITÉ DES ENTREPRISES
Généralités

Uit een antwoord op een parlementaire vraag blijkt dat in 2011 1.336 ondernemingen beroep gedaan hebben op de wet betreffende de continuïteit van ondernemingen.

⁴ Advocaat te Brussel.

⁵ Assistent Universiteit Antwerpen.

De statistieken wijzen uit dat meer en meer van deze ondernemingen uiteindelijk alsnog failliet gaan. Bovendien neemt het aantal meldingen van oneigenlijk gebruik van de wet toe. Op dit ogenblik loopt een evaluatie van de wet, onder meer vanuit het Verbond van Belgische Ondernemingen.

A.V.H.

Rechtspraak/Jurisprudence

Europees Hof van Justitie 15 september 2011

Zaak: C-191/10

INSOLVENTIE – GRENSOVERSCHRIJDENDE
INSOLVENTIE

Europese insolventie

INSOLVABILITÉ – INSOLVABILITÉ TRANSNATIONALE
Insolvabilité européenne

Met het arrest *Rastelli Davide e C.Snc / Jean-Charles Hidoux* (C-191/10, 15 september 2011) brengt het Europees Hof van Justitie een belangrijke verduidelijking aan bij de mogelijkheid tot samengevoegde afwikkeling van faillissementen onder de Insolventieverordening (verordening (EG) nr. 1246/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures, *Pb.* L. 160 van 30 juni 2000, 1).

De internationale bevoegdheid en het toepasselijk recht worden bepaald door de plaats van het 'centrum van voornaamste belangen' (COMI) van de schuldenaar. Voor rechtspersonen geldt hierbij het vermoeden dat het COMI samenvalt met de statutaire zetel (art. 3, 1. Insolventieverordening). De curator van een Franse vennootschap vorderde de uitbreiding van het faillissement tot een vennootschap met statutaire zetel te Robbio (Italië), op grond van de (beweerde) vermenging van de vermogens van de twee vennootschappen, zoals voorzien door artikel L. 621-2 *Code de commerce*. Naar aanleiding van een prejudiciële vraag van het Franse Hof van Cassatie, oordeelde het Europees Hof van Justitie dat:

- de Insolventieverordening aldus moet worden uitgelegd dat een rechterlijke instantie van een lidstaat die de hoofdinsolventieprocedure heeft geopend tegen een vennootschap op grond dat zij het centrum van haar voornaamste belangen in deze staat heeft, deze procedure krachtens een bepaling van haar nationaal recht enkel kan uitbreiden tot een tweede vennootschap die haar statutaire zetel in een andere lidstaat heeft, indien wordt aangetoond dat het centrum van de voornaamste belangen van de tweede vennootschap in de eerste lidstaat is gelegen.

Het Hof bevestigt hiermee de aan de Insolventieverordening onderliggende basisconceptie van een eigen rechterlijke bevoegdheid per schuldenaar